

"İslâmiyet ve insaniyet midesiyle ve imanın tecelliyat ve cilveleriyle, mânevî bir cennet lezzetleri tadabilir, belki derece-i imanlarına göre istifade edebilirler." cümlesini izah eder misiniz?

"İşte, buna kıyasen, Risale-i Nur'da pekçok muvazenelerle ispat edilmiştir ki, ehl-i sefahet ve dalâlet, dünyada dahi bir mânevî cehennem içinde azap çekerler; ve ehl-i iman ve salâhat, dünyada dahi bir mânevî cennet içinde, İslâmiyet ve insaniyet midesiyle ve imanın tecelliyat ve cilveleriyle, mânevî bir cennet lezzetleri tadabilir, belki derece-i imanlarına göre istifade edebilirler. Fakat, bu fırtınalı zamanın hissi iptal eden ve beşerin nazarını âfâka dağıtan ve boğan cereyanlar, iptal-i his nev'inden bir sersemlik vermiş ki, ehl-i dalâlet mânevî azabını muvakkaten tam hissedemiyor; ehl-i hidâyete dahi gaflet basıyor, hakikî lezzetini tam takdir edemiyor."(1)

İman edip salih amel işleyen bir mümin, insani olan bütün duygu ve düşüncelerini inkişaf ettirmiş olur ve o duyguların ihtiyaçları olan zikir ve ibadetleri onlara temin etmiş olur. Bu da ona manevi ve duygusal bir cennet yaşatır.

Ruh, ibadet ve zikir ile hem gıdasını alır hem de manevi bir lezzet duyar. Aynı ruh inkar ve günah ile de azap çeker. Yani insani duygular ancak İslam ile mutmain olup mutlu olabilirler. Bu cihetle bakıldığında insanın insanî yönünün dışında bir de inanç midesini temsil eden İslam midesi vardır ki, İslam bu inanç midesinin yegane vitamini ve gıdası hükmündedir. **İslamiyet midesi** tabiri inanç midesi anlamında kullanılıyor.

"... Kalpler ancak Allahın zikriyle tatmin olur." (Rad,13/ 28)

ayetinde de ihtar ve ikaz edildiği gibi, insanın hem midesini hem de kalbini tatmin edip doyuracak tek maşuk tek mahbup Allah'tır. Bu tatmin ve lezzet alma işlemi de insanın iman kalitesine ve gücüne göredir.

(1) bk. [Sualar, On Beşinci Şua, Hutbet-üş-Şamiye Mukaddimesi.](#)